

ЮБИЛЕЙ

ՎԻԼԵՆ ՊԱՐՈՒՅՐԻ ՀԱԿՈԲՅԱՆ (ծննդյան 60 ամյակի առթիվ)

Լրացավ Երևանի Սլսիթքար Հերացու անվան պետական բժշկական համալսարանի ռեկտոր, «Մխիթքար Հերացու» շքանշանակիր, ՀՀ ԳԱԱ ակադեմիկոս, միջազգային մի շարք ակադեմիաների պատվավոր անդամ, բժշկական գիտությունների դոկտոր, պրոֆեսոր, բժշկական ծառայության գնդապետ Վիլեն Պարույրի Հակոբյանի ծննդյան 60 ամյակը:

Վ.Պ. Հակոբյանը ծնվել է ՀՀ Թալինի շրջանի Գառնահովիտ գյուղում, ծառայողի ընտանիքում: 1960թ. ավարտել է Երևանի բժշկական ինստիտուտի բուժական ֆակուլտետը, որից հետո աշխատել է Արքիկի շրջանում՝ որպես զյուղական բժշկական տեղանասի վարչ: 1962թ. տեղափոխվել է մայր բուժի՝ գիտամանկավարժական հարուստ ավանդույթներ ունեցող ֆարմակոլոգիայի ամբիոն, որի աշխատանքներն ավելի քան կես դար գյուղավորել է հանրապետության դեղաբանության դպրոցի հիմնադիրներից մեկը՝ բազմավաստակ գիտնական, ՀԽՍՀ ԳԱ թղթ. անդամ, պրոֆեսոր Ս.Հ. Սիրզյանը: Հենց այս ամբիոնում էլ, աճեց և որպես գիտնական, մանկավարժ ու բարձրագույն կրթության կազմակերպիչ ծևակորիվեց Վ.Պ. Հակոբյանը:

Բեղուն է Հակոբյանի հասարակական գործունեության ուղին. 1971թ. մինչև 1987թ. ակտիվորեն մասնակցել և արդյունավետ գործունեություն է դրսերել համալսարանական աշխատանքների տարբեր օդակներում՝ արտասահմանցի ուսանողների և բուժական ֆակուլտետի դեկան, կուլումինիտեխ քարտուղար, ուսումնական աշխատանքների գծով պրոռեկտոր, 1987թ. առ այսօր ԵրՊԲՀ-ի ռեկտոր, 1994թ. առ այսօր ԵրՊԲՀ-ի ֆարմակոլոգիայի ամբիոնի վարիչ: 1967թ. պաշտպանել է թեկնածուական, իսկ 1977թ. դրական թեզերը:

Վ.Պ. Հակոբյանի գիտամանկավարժական և հասարակական գործունեության այսօր արդեն 35ամյա բարձունքից հետադարձ հայացք նետելով՝ վստահաբար կարող ենք հավաստել, որ այդ տարիները եղել են հարազատ ժողովրդին ու գիտությանը անմնացորդ նվիրումով ծառայելու, հանրապետության համար բժշկական բարձրորակ կառեր պատրաստելու արգասարեր տարիներ:

Նրա հետևողական գործունեության շնորհիվ Երևանի պետական բժշկական ինստիտուտը վերակազմակորվեց համալսարանի (մարտ, 1995): Մեծացել է համալսարանի միջազգային ճանաչումը: Վստահորեն կարելի է ասել, որ նաև Վ.Պ. Հակոբյանի ջանքերի շնորհիվ է, որ Երևանի Սլսիթքար Հերացու անվան պետական բժշկական համալսարանը դարձել է աշխարհի այն սակավաթիվ բժշկական բարձրագույն ուսումնական հաստատություններից մեկը, որն իր պատվավոր տեղում է պատվավոր տեղում:

է գրավում Առողջապահության Համաշխարհային Կազմակերպության գրացուցակում, և որի դիպոլու ճանաչվում է Եվրոպայի, Ամերիկայի, Մերձավոր Արևելքի, Ասիայի բազմաթիվ երկրներում: Այժմ բժշկական համալսարանում սովորում են ավելի քան 600 արտասահմանցիներ:

Վ.Պ. Հակոբյանի մեծագույն ջանքերի շնորհիվ այսօր համալսարանը մասնակցում է «Տասիս» ծրագրին, որը կարող է նպաստել ուսումնական գործընթացի մակարդակի առավել բարձրացմանը՝ արդեն տասնյակների է հասնում այն դասախոսների թիվը, որոնք գործուղվել են Եվրոպա, առաջնակարգ բժշկական համալսարաններում ծանոթացել այնուն կիրառվող ուսուցման մեթոդներին ու եղանակներին և վերադասարարության լավագույնները ներդրել իրենց ամենօրյա գիտամանեկավարժական գործունեության մեջ: Կազմել են Գոխիամագործակցության պայմանագրեր մի շարք երկրների (ՌԴ, ԱՄՆ, Հնդկաստան, Ֆրանսիա, Հունաստան, Բելգիա, Սիրիա և այլն) հետ, մշակվել գիտական ու գիտամանեկավարժական կարևոր ծրագրեր:

Ծանաչված բժիշկ-գիտնականի և բժշկական բարձրագույն կրթության հմուտ կազմակերպչի անոնց վաղուց հայտնի է դարձել հանրապետության սահմաններից դուրս և ձեռք բերել միջազգային ճանաչում: Անվանի դեղաբանը, մեծահամրավ մանկավարժն ու կազմակերպիչն իր բացառիկ գիտական գործունեության արդյունքում ընտրվել է Հայաստանի Հանրապետության Գիտությունների ազգային ակադեմիայի անդամ (1990), Լեհաստանի բժշկական գիտությունների ազգային ակադեմիայի (Վարչակա, 1997) և միջազգային շուրջ 7 ակադեմիաների անդամ, այդ թվում՝ բարձրագույն դպրոցի միջազգային ակադեմիայի (Մոսկվա, 1995), ինչպես նաև ՌԴ ֆարմակոլոգների վարչության անդամ (Մոսկվա, 1985), անորթարանների միջազգային քոլեջի գիտական խորհրդի պատվավոր անդամ (Նյու-Յորք, 1993), դեղագործության միջազգային ֆեներացիայի (FIP) (Հազոր, Նիդերլանդներ, 1996) և ֆարմակոլոգների միջազգային ընկերության (IFPRAR) անդամ (Բրյուսել, Բելգիա, 1996):

Վ.Պ. Հակոբյանը հանդիսանում է ՀՀ ԳԱԱ «Հայաստանի բժշկագիտություն» հանդեսի գլխավոր խմբագիր, Ռուսաստանի բժշկական գիտությունների ակադեմիայի «Փորձարարական և կիմիկական ֆարմակոլոգիա» հանդեսի խմբագրական խորհրդի (Մոսկվա, 1993), Իրանի Խորհրդական Հանրապետության «Բժշկական միջազգային ամսագրի» խմբագրական խորհրդի անդամ (Թեհրան, 1996), բժշկական խմբագրությունների միջազգային ընկերության «Հույս» նախագծի նախակից (WAME) (Վիրջինիա, ԱՄՆ, 1996):

Ակադեմիկոս Վ.Պ. Հակոբյանի գիտամանեկավարժական գործունեությունն արտացոլված է նրա ավելի քան 200 գիտական աշխատավորություններում, որոնց մեծ մասը՝ միջազգային գիտական հանդեսներում, 9 հեղինակային վկայականներում, 5 մենագրությունն ու (որից 2-ը՝ իրատարակվել են Մոսկվայում), ամբիոնի աշխատակիցների հետ միասին՝ բժշկական բուհերի ուսանողների համար դեղաբանության հայերեն 2 դասագրքերում:

Ուսումնական գործընթացում ուսուցման նորագույն մեթոդների և տեխնոլոգիայի ներլուման համար Վ.Պ. Հակոբյանը արժանացել է ԽՍՀՄ ժողովրդական կրթության պետական կոմիտեի դիպլոմի (Մոսկվա, 1990), ՀՀ Կառավարական պարգևի՝ Միքրար Հերացու մեդալը ՀՀ Անկախության 7-րդ տարեկան կապակցությամբ (Երևան, 1998թ.), պարգևատրվել է Ալեքս Ըստյանի դիպլոմով և Ոսկե մեդալով՝ (Վարչակա, 1998):

Նա բազմից իրավաբանի և գեկուցումներով հանդես է եկել միջազգային բազմաթիվ գիտաժողովներում, աշխարհի տարբեր երկրներում, այդ թվում՝ ԱՊՀ երկրներում, Ֆրանսիայում, Իտալիայում, Կանադայում, Նիդերլանդներում, Գերմանիայում, Լեհաստանում, Բուլղարիայում, Հունգարիայում, ԱՄՆ-ում, Բարայելում և այլն:

Վ.Պ. Հակոբյանը տասնամյակներ շարունակ գրավել է կենտրոնական հյարդային համակարգի արյան շրջանառության ուսումնասիրության հարցերով,

մասնավորապես, կենտրոնական նյարդային համակարգի արյան շրջանառության վրա ընդերածին նյութերի ազդեցության և ինքնակարգավորման մեխանիզմների, ինչպես նաև բնականոն պայմաններում և ախտաբանական վիճակներում ուղղող արյան հեմոդինամիկայի կարգավորման գործում զամնա-ամինոկարագարերվի համակարգի դերի բացահայտմամբ: Նա հաջողությամբ զարգացրել է այդք. Ս.Հ. Միջույնանի և իր կողմից առաջարկած ուղեղային արյան շրջանառության ին-քանակարգավորման նյարդաքիմիական տեսությունը:

Կենտրոնական նյարդային համակարգի ինտեգրատիվ գործունեության մեջ գանձագան նյարդակատիվ գործուների դերի նպատակաուղղված հետազոտությունների շնորհիվ Վ.Պ. Հակոբյանը աշխարհում առաջին անգամ բացահայտեց նյարդակատիվ ամինաքրուների կարգավորիչ դերը ուղեղային արյան շրջանառության վրա: Մասնավորապես բացահայտված է, որ կենանիների ուղեղային արյունահոսքի ընկճան պայմաններում շարժական ակտիվության բարձրացումը նպաստում է ուղեղային արյունահոսքի լավացմանը, որն ունի գործնական մեծ նշանակություն սակավաշարժ կենսածնի պայմաններում ուղեղային արյունահոսքի բուլացման կանխարգելման համար:

Անցումային շրջանի 1992-95 թվականներին, տնտեսական ու էներգետիկ ճգնաժամի, ցուրտ ու խավարի, կենցաղային անտանելի պայմաններում անզամ, Երևանի պետական բժշկականը՝ շնորհիվ հմուտ դեկավարության, հանրապետության այն եզակի հիմնարկություններից էր, որ կարողացավ ունենալ անխափան էլեկտրաէներգիա և ջեռուցում և ոչ միայն կարողացավ պահպանել իր աշխատանքի բնականոն գործընթացը, այլև նկատելի վերընթաց ասլեց:

Պատշաճ ձևով զնահատելով մեր անկախ պետականության համար ֆիզիկապես ամուր, առողջ և մարտունակ բանակ ունենալու և բանակը բարձրորակ զինվորական բժշկներով ապահովելու կարևորությունը՝ Վ.Պ. Հակոբյանի անմիջական մասնակցությամբ 1993թ. համալսարանում հիմնադրվեց և այսօր էլ հաջողությամբ գործում է ուազմարժշկական ֆակուլտետը:

Վ.Պ. Հակոբյանը համարվում է ՀՀ Առողջապահության նախարարության Երևանի Ալիքար Հերացու անվան պետական բժշկական համալսարանի մասնագիտական խորհրդի նախագահ:

Վ.Պ. Հակոբյանը ջանք ու նուանդ չի խնայում, որպեսզի բժշկական համալսարանի ուսանողները սուսան մասնագիտական խոր գիտելիքներ, դառնան գիտության ժամանակակից պահանջների համապատասխան որակյալ մասնագետ բժիշկներ և դեղագետներ: Լինելով մեծապես խաստապահանջ ինչպես իր, այնպես էլ շրջապատի նկատմամբ, հետևողական, անզիջում և սկզբունքային դեկավար, նա արժանիորեն վայելում է ուսանողների և աշխատակիցների սերն ու հարգանքը:

Նա այսօր էլ երիտասարդական ավյունով ու եռանդով շարունակում է իր արգասարեր գործունեությունը՝ ի շահ բժշկական Մայր բուի հետազարդական, հայրենական բժշկագիտության զարգացման ու ժողովրդի առողջության պահպանման:

Երևանի պետական բժշկական համալսարանի կուլտուրիլ, «ՀԱ ԳԱԱ նախագիտությունը, «Հայաստանի բժշկագիտություն» հանդեսի խմբագրությունը շնորհավորում են ակադեմիկոս Վ.Պ. Հակոբյանին իր ծննդյան առթիվ և անհանում հետագա նորանոր արգասարեր տարիներ :

